

Taxival haza

nem gondolni rá
és gondolni mégis ki-
látni a kanyarig
vagy addig már nem
vagy nem látni
csak gondolni rá
látni régi képeken
milyen volt
ami akkor még
nem ilyen volt

úgy utazunk át a városon
mint még soha: ugyanott
de kétszer sem pontosan
ugyanúgy: nem vagy
kétszer sem ugyanaz
nem az a nap nem az a kéz
nem az az ember aki
leül feláll vagy csak tűnődve néz

itt vissza tud majd fordulni
mondom aztán hogy köszönöm
és végül viszlát jó éjszakát
majd át a parkon a házak
és az autók között
ahol ilyenkor már
senki sem jár
sötétek az ablakok
a többség a maga részéről
letudta ezt a napot

VARGA-NAGY Anna

Kagylók

Miután kimásztunk a vízből, fázunk.
Megölellek, a fülem szívmagasságban.
Négy spanyol turista áll a homokban,
azt gondolják, *¡que hermoso es eso!*
Lemegy a nap. Ebben a változatban
nem indulok sehová, te sem
vágsz közbe. Sokáig maradunk
így, kínos, elzsibbad a kezem.
Olyan vagy, mint egy dokumentumfilm
a fenntartható halászatról. Hazamegyek.
A távolság egy darabig romantikus,
aztán elmúlik, mint a turistaszegzon.
Az ürességből csak saját
szívdobogásom visszhangzik,
de azt képzelem, hogy a tenger.

Ádám

konkáv alakzatokat metsz
 nyelvéből a hiány fogai alatt
 tenyéryni zaj a beszéd
 darabjaira hullik a test
 ha van isten akkor
 most befekszik a
 darabok közti űrbe
 használható fonalakat húz
 a szövetekből alvadt vérhez
 keveri a maradékot
 estére magára hagyja
 bordahiányban
 reszketve ébrednek felkel
 a vízhez sétál öltések mentén
 futtatja ujjait
 idegen anyag
 kering a testben

csak

nem így kellett volna lennie
 nekem kéne felnőnem először
 várjatok meg vagy engedjetelek előre
 látni akarok én is
 aztán majd elmesélek és megtanítok
 nektek mindent
 amit tudnotok kell
 elhallgatom majd a titkokat
 felnőttesen
 egy kicsit le is nézlek
 majd benneteket
 bár ezt sosem fogjátok tudni
 egy kicsit gonosz leszek
 és majd mosolygok
 tudatlanságotokon
 a többiekkel, akik szintén tudnak
 már mindent, mint én
 de én náluk is egy kicsit
 feljebb leszek
 de ezt csak én tudom majd
 csak én
 csak hagyjatok
 csak engedjetelek már
 lenni
 engem is
 igazságtalan itt hagyni
 csak úgy